

ЕСТЕТИЧНИЙ ТА ДУХОВНО-КУЛЬТУРНИЙ РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ НАРОДНОГО ТАНЦЮ

Кожна людина все своє життя прагне до краси, щастя, духовного та культурного розвитку.

Саме здорову і духовно розвинену особистість можна вважати щасливою, тому що вона, чудово себе почувуючи, здатна отримувати задоволення від самого життя; має змогу вдосконалюватися, досягаючи внутрішньої краси [3, с. 5].

Під впливом виховання засобами народної хореографії, досягається гармонійний розвиток особистості, якостями якого є фізична досконалість, гармонія духовності та надбання моральних якостей, естетична вихованість.

Метою даної статті є дослідження впливу народно-сценічного танцю на духовно-культурний та естетичний розвиток особистості.

Духовно-культурну та всебічно розвинену особистість потрібно виховувати ще змалечку. Коли дитина розвивається, вона бачить світ кожен раз по новому, все більше і більше пізнає його красу та загадковість.

Фізичний та духовний розвиток особистості повинен бути різноманітним, постійним, поступовим та збалансованим. Вирішенням цього завдання після батьків, членів родини, займаються педагоги-хореографи, які за допомогою засобів мистецтва, зокрема народної хореографії, допомагають дитині здобути естетичне та духовне виховання [3, с. 6].

Освоєння дітьми на уроках хореографії народного танцювального мистецтва широкого використання доступних для дітей старовинних та сучасних танців розширює та урізноманітнює дитячу уяву та творчість, що в подальшому розвиває дитину як духовну особистість [3, с. 11].

Танцювальне мистецтво передбачає культуру доцільність, тобто «відкритість» різних культур. З огляду на це особливого значення набуває знайомство дітей з народним танцем, що, як і кожний витвір народного мистецтва, є плодом народної творчості, уособленням його смаків і вподобань, дзеркалом національних особливостей художнього мислення народу.

Завдання естетичного виховання під час вивчення народного танцю полягає у формуванні на основі здобутих знань та розвитку здібностей художнього та естетичного сприйняття таких соціально-психологічних якостей людини, що забезпечують можливість емоційно переживати й оцінювати естетично значимі предмети і явища, насолоджуватися ними.

У танцювальній діяльності дитина відчуває особливе задоволення від власних дій. Пластично переживаючи музичний настрій, розвиток образу, сюжету, вона відчуває естетичні емоції.

Заняття народним танцем стимулюють дитину у прагненні витончено рухатися, шляхетно поводитися, задовольняються естетичні потреби та інтереси, виховуються естетичні почуття і смаки, ціннісне ставлення до мистецтва, до оточуючого світу і людей. У дитини виробляється почуття гармонії в собі як єдності внутрішньої і зовнішньої краси.

Отже, можна зробити висновки, що в процесі вивчення народної хореографії дитина відкриває у собі значні можливості для різноманітних творчих проявів та різнобічного розвитку особистості. А найголовніше те, що дитина дізнається про танцювальне мистецтво свого та інших народів, адже це розширює її кругозір, любов до танцю та духовно-культурні надбання.

Список використаних джерел:

1. Березова Г. Хореографічна робота з дошкільнятами / Г. Березова – Видавництво «Музична Україна», 1986. – 206с.
2. Вержиковська Л.Г. Засоби стимулювання формотворної діяльності дітей дошкільного та молодшого шкільного віку / Л.Г. Вержиковська – Бердянськ: БДПУ, 2002. – №3. – 234с.
3. Колногузенко Б.М. Методика роботи з хореографічним колективом. Ч, І. Хореографічна робота з дітьми: Навч. посібник / Б.М. Колногузенко; – Х.: ХДАК, 2005. – 153 с.